

155, la rebel·lió anticatalana

written by Pau Miserachs | 27 de desembre de 2017

Catalunya és un país que ha vist aquests darrers temps com les lleis aprovades pel Parlament eren bloquejades o anul·lades. Al Parlament hem vist diputats sortint de la Sala de sessions a l'hora de votar, perquè no estaven d'acord ni acceptaven el que s'anava votar. Preferien absentar-se a votar en contra. Tot anava a parar al Tribunal Constitucional. Fins i tot el PSC va intentar parar la sessió en què es va proclamar la República. La rebel·lió política anticatalana estava feta.

Però no hi ha Codi Penal aplicable als diputats que, essent minoria, es rebel·len contra els acords de la majoria. Rebel·lar-se en lloc de votar i acatar resultats és un acte no democràtic. En una democràcia liberal, l'odi no fa democràcia, l'afirmació nacional impositiva només fomenta descontentament i desafecció. Com diu Alain Toruaine, la democràcia és una idea nova que fa caure els règims autoritaris.

La democràcia és la forma normal de tota organització política, a més d'impulsar la modernitat i la innovació econòmica, creant mercats lliures, competitius i oberts, tot i que aquests no s'identifiquen plenament amb la democràcia. Les democràcies s'afebleixen quan la riquesa no es redistribueix ni els poders públics impulsen el creixement. Intervenir Catalunya, destituir l'Estat els poders democràtics catalans, clausurar les missions internacionals catalanes, paralitzar inversions, maldir de la independència, impedir l'autogovern, servir-se de la Constitució i del Codi Penal destrossant uns pocs drets i llibertats constitucionals del poble català, aixecar la rebel·lió política d'una part del poble contra l'altra en nom de la democràcia i de la unitat d'Espanya com a objectiu, ha sigut un mal servei a la mateixa democràcia. Activar el sentiment de l'immigrant de parla no catalana i

l'enyorança del poble abandonat, les excel·lències de l'idioma espanyol que rebutja el català i es nega al diàleg, és una política errònia, tant com voler guanyar una minoria sobre el que decideix la majoria.

S'ha volgut produir una crisi de la representació política mantenint candidats privats de llibertat o a l'exili, i dificultar així la presa de possessió dels electes. El Codi Penal espanyol s'ha convertit en l'arma de l'oposició per vèncer l'independentisme republicà de Catalunya. S'ha imposat el poder autoritari del 155 per destruir el règim democràtic català. Un partit liberal conservador que utilitza el nom de ciutadans ha volgut substituir el poble, cremant el liberalisme com ideal, perquè el partit representa les oligarquies que el financen, no els interessos del poble que vol governar. Aquests ciutadans representen en realitat el vell règim que volen fer seu a tot l'Estat, com van fer els socialistes avui passats a aliats del centralisme conservador.

Confonen la democràcia amb la llibertat de consum i obliden el debat social. Són incapaços d'estudiar les causes de desacord i manca de cooperació, en lloc de potenciar els drets fonamentals i la dignitat de les institucions i el poble català. No volen trobar punts de consens. Volen poder, no treball de ciutadania. No volen raonar les causes dels desacords entre persones raonables. Uns pocs s'oposen al poble i als seus representants legítims. Segueixen dient que l'Espanya a qui serveixen és la solució, quan tots sabem que l'Espanya de la corrupció, la precarietat, els salaris baixos, la incultura, la manipulació informativa, l'anticatalanisme i la catalanofòbia, no és la que ha votat el poble català el 21D; volen el poder per C's. Molts han votat confiant en la paraula de la jove candidata que comunicava entusiasme, però sense definir res. En cap moment han parlat de valors ni de pluralisme; o és que volien suprimir el pluralisme i Catalunya, amb el poder i el Codi Penal a la mà?